

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Nógrád Megyei Bíróság dr. Czudar Sándor (... szám alatti) ügyvéd által képviselt ...-né (...szám alatti lakos) felperesnek - dr. Czuczai János (... szám alatti) ügyvéd által képviselt ... (... szám alatti) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Salgótarjáni Munkaügyi Bíróságon indult perében
2006. szeptember 12-én kelt 2. M. 1145/2005/15. számú ítélet ellen a felperes által benyújtott 17. sorszámú fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A megyei bíróság a munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 18.000.- (Tizennyolcezer) forint fellebbezési perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A munkaügyi bíróság elutasította a felperes keresetét, amelyben 12 havi illetményének megfelelő kártérítés megfizetését kérte.

Az ítélet indokolása szerint a felperes határozatlan idejű közalkalmazotti jogviszonyban állt az alperesnél főápoló munkakörben, és mivel 38 év szolgálati jogviszonnyal rendelkezett, ... június 6-án előrehozott öregségi nyugdíjra szerzett jogosultságot.

.... márciusában be is jelentette az alperesi intézet parancsnokának, hogy mivel a nyugdíj folyósításának kezdete visszamenőlegesen július 6-a és

egyben írásban kérelmezte, hogy visszamenőlegesen július 16-tól határozatlan idejű közalkalmazotti kinevezését közös megegyezéssel

.... december 31-ig határozott idejűvé módosítsa a munkáltató. Ennek megfelelően a kinevezés módosítása meg is történt, majd július 8-án kelt határozatával az alperes a felmentéssel megszüntette a március 15-i hatállyal a felperes közalkalmazotti jogviszonyát, hivatkozva arra, hogy az határozatlannak minősül, mivel a korábbi határozott időre való módosítás törvénybe ütköző, ezért semmis. Így ezt megelőzően a közös megegyezéssel történő megszüntetésre tett javaslatot a felperesnek a munkáltató, amit a felperes nem fogadott el.

A munkaügyi bíróság álláspontja szerint jogszerűen történt a megszüntetés, mivel a felmentés közlésekor a felperes nyugdíjasnak minősült, és a kártérítési követelés nem megalapozott arra hivatkozva, hogy a munkáltató eljárása a jóhiszemű joggyakorlás alapelvébe ütközött.

Az volt az elsőfokú bíróság álláspontja, hogy mindkét fél azt a lehetőséget kereste, hogy a felperes a nyugdíjának igénybevétele mellett is tovább dolgozhasson és ehhez a megoldást a határozatlan idejű közalkalmazotti jogviszony határozott idejűvé módosításában vélték megtalálni. A peradatok nem támasztották alá azt a felperesi állítást, hogy az alperesi munkáltató kezdeményezte a felperes nyugdíjba vonulását.

A felperes fellebbezésében az ítélet megváltoztatását kérte keresetének megfelelően. Előadta, hogy érthetetlen számára az elsőfokú ítélet abban a megállapításában, hogy a munkáltató nem sértette a jóhiszemű joggyakorlás elvét.

Az alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a másodfokú perköltségének a megállapítását kérte.

A megyei bíróság az iratok felülvizsgálata alapján megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság helytállóan mérlegelte a perbeli bizonyítékokat, a megállapított tényállásból nem lehet olyan következtetést levonni, hogy az alperes munkáltatója rosszhiszeműen járt volna el és ezzel a felperesnek kárt okozott.

Ezzel ellentétben áll, hogy az alperesi munkáltató még törvénysértő megállapodást is kötött az alperessel annak érdekében, hogy nyugdíjasként is tovább foglalkoztathassa, csak miután értesült a megállapodás semmiségéről akkor vonta azt vissza.

A felmentés az elsőfokú ítéletnek megfelelően nem ütközött jogszabályba, nem volt olyan célja az alperesnek, hogy a felperest rábírja arra, hogy nyugdíjba menjen, hogy ennek alapján megszüntethesse a szolgálati viszonyát. Ennek ellentmond az a tény, hogy mintegy 4 évre nyugdíjat kapott a felperes és e mellett a korábbi rendes

illetményét is nyugdíjasként párhuzamosan megkapta, tehát alaptalan az a nyilatkozata, hogy őt a nyugdíjba vonulása miatt érte kár.

Éppen akkor lett volna kevesebb a felperes jövedelme az eltelt időszakban, - még akkor is, hogy ha a semmis megállapodás szerinti ...-ban szűnt volna meg a jogviszonya -, ha ez alatt „csak” aktív dolgozóként tevékenykedik és ennek során nem kap az illetménye mellett párhuzamosan nyugdíjat.

Ezen indokolásbeli kiegészítéssel a megyei bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a munkaügyi bíróság érdemben helyes ítéletét helybenhagyta.

Tekintve, hogy a fellebbezés nem vezetett eredményre, a Pp. 239. §-a és 78. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a 75. § (2) bekezdésére is, kötelezte a felperest az alperes fellebbezési perköltségének a megfizetésére a pertárgy értékéhez viszonyított minimális összegben, mivel az ügy egyszerűbb jogi megítélése miatt jelentős képviseleti munkát nem igényelt.

Az ügy tárgyi költségmentessége folytán a le nem rótt fellebbezési illetéket a felperes helyett az állam viseli a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 14. §-a alapján.

Balassagyarmat, 2007. január hó 18. napján

Dr. Pappné dr. Makka Éva sk. a tanács elnöke

Dr. Barsi József sk. előadó bíró

Dr. Nagy Andrea sk. bíró